

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 16/2020
24.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ... код ..., ул. ... број .., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 361/19 од 14.01.2020. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 24.02.2020. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 361/19 од 14.01.2020. године.

Образложење

Предлагач је 25.01.2020. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 361/19 од 14.01.2020. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда I-7У 5709/19, као неоснован. Предлагач сматра да је приликом доношења ожалбеног решења Управни суд занемарио трајање управног поступка који је претходио подношењу тужбе, а који је отпочео 19.09.2016. године. Истиче да се ради о једноставном предмету чијем трајању није допринео својим поступцима. Предлаже да Врховни касациони суд усвоји његову жалбу, утврди да му је повређено право на суђење у разумном року и наложи Управном суду да предузме процесне радње којима ће делотворно убрзати поступак.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Управног суда I-7У 5709/19 и Р4 у 361/19 утврђено је да је предлагач, као тужилац, дана 11.04.2019. године, поднео Управном суду тужбу против

туженог Министарства финансија Републике Србије – Сектор за другостепени порески и царински поступак, ради поништаја решења од 05.03.2018. године којим је поништено првостепено решење Пореске управе Филијале Аранђеловац од 13.12.2018. године. Наведеним првостепеним решењем дозвољено је понављање поступка утврђивања пореза предлагачу на регистровано оружје за 2016. годину, поништено је првостепено решење од 30.05.2016. године и утврђен порез на регистровано оружје за период од 01.01. до 17.10.2016. године у износу од 5.485,35 динара. Како је тужба била поднета у форми електронског документа и није била потписана квалификованим електронским потписом помоћу софтверске апликације, предлагачу је решењем Управног суда I- 7У 5709/19 од 23.05.2019. године наложено да тужбу уреди, што је он учинио 10.06.2019. године. Поступајући по захтеву суда од 22.07.2019. године, тужени орган је 10.10.2019. године доставио списе предмета и одговор на тужбу.

Полазећи од чињеница и околности овог случаја, Врховни касациони суд налази да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда I- 7У 5709/19. Наиме, предлагач је приговор ради убрзавања поступка у том предмету поднео седам месеци након подношења тужбе. Већ у том периоду Управни суд је предузео радње за обезбеђивање процесних предпоставки за одлучивање о поднетој тужби, тако што је наложио тужиоцу, овде предлагачу, да уреди тужбу, а након уређења тужбе прибавио је од туженог органа списе предмета и одговор на тужбу. Дакле, поступак по уређеној тужби је у време подношења приговора ради његовог убрзавања трајао пет месеци и у складу са прихваћеним стандардима не може се сматрати неразумно дугим.

Поред наведеног, Врховни касациони суд констатује да предлагач тужбом у управном спору тражи поништај решења донетог у поступку понављања управног поступка утврђивања пореза на регистровано оружје за 2016. годину. Поступак за понављање управног поступка по својој правној природи не представља саставни део или наставак раније окончаног поступка, па се у смислу повреде права на суђење у разумном року као почетак рока за утврђивање евентуалне повреде права сматра дан када је по предлогу странке или по службеној дужности отпочео поступак понављања раније окончаног поступка. У овом случају понављање поступка је отпочело 2018. године, због чега ни укупно трајање управног поступка и управног спора не прелази границе суђења у разумном року.

Због свега изложеног, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучио као у диспозитиву решења.

Судија

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић